

Varemærker, og at det er uheldigt, at Administrationen, baade Registratoren og Indenrigsministeren, skal nødes til at afgive Kjendelse i en Sag, der hører under Domstolene, og som naturlig vil ende ved Domstolene, da jeg jo ikke kan forudsætte, at den, der vil have indført et Varemærke, som en Anden allerede forud har taget, vil afstaa fra sin Hensigt i saa Henseende, medmindre han har faaet Dom for, at han virkelig ikke kan opnaa det. Man vil maasse sige, at i Tilfælde af, at det er samme Varemærke, der bliver indmeldt, vil Striden i Almindelighed blive meget kort, da der jo ikke kan være nogen Grund for En, der har indmeldt et Varemærke, der allerede iforveien er taget af en Anden, til at forlange det indført af Registratoren, som jo tidligere efter Lovforslagets Indhold, saaledes som det er foreslaaet, var berettiget til at negte det. Han vil ikke kunne opnaa sin Hensigt gennem Registratoren, han maa anlægge Proces. Det overveiende Sedvanlige vil blive det, at det ikke er det samme Varemærke, som bliver anmeldt, men et lignende, og jeg kan ikke tro Andet, end at de Regler, som gjælde for Optagelsen af det samme Varemærke, efter Lovforslagets Indhold ogsaa maa gjælde for de Varemærker, der have en saadan Lighed med allerede optagne Varemærker, at det kan lede til Forpørling; men i det Tilfælde vil jo Registratoren komme til at afgjøre et Spørgsmaal, som ganske vist ikkun vil kunne løses endelig ved en Proces mellem de Vedkommende. Jeg anser det for at være baade uheldigt, omstændeligt og tidsspildende for de Paagjældende, og jeg kan derfor ikke Andet end paa det Bestemteste gjen tage min Modstand mod, at en saadan Bestemmelse som den i § 6 under Nr. 5 bliver staaende i Lovforslaget. Jeg skal kun tillige nævne et Hensyn, som ikke for mig er saa afgørende, men som jeg dog tror, fortjener nogen Opmærksomhed, nemlig at det vil blive meget omstændeligt for Registratoren at skulle forstikke sig med en saadan Nødtagethed, som er nødvendigt for at afgive en saadan Kjendelse, om et Varemærke allerede er optaget eller dog har en saadan Lighed med andre, at det gjør det utilstedeligt. Det kunde paabyrde ham et saadant Arbejde, at det vilde gjøre hans Bestilling meget omstændelig og kun lede til Forsinkelser i Forretningsførelsen. — Derimod har jeg tilladt mig at foreslaa, at der søges et nyt Stykke til Paragrafen, som gjør det til Pligt for Registratoren at vejlede en Anmelder paa bedste Maade med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det Varemærke, han ønsker optaget, allerede iforveien er optaget, eller hvorvidt det har en saadan Lighed med et allerede optaget, at det allerede af den Grund ikke vil kunne optages. — Under Nr. 7 har jeg tilladt mig at foreslaa, at der i § 7 som Nr. 4 indføres: „Naar Mærket i Henhold til Forskifterne i § 6 ikke

burde have været indregistreret, eller naar en Indregistrering ifølge Bestemmelsen i § 13 taber sin Gyldighed“, hvorhos den efterfølgende Nummerering maa rettes derefter. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en Bestemmelse saa naturlig, at den egentlig taalt ikke trænger til stor Belysning. Det forekommer mig, at, naar et Mærke indeholder Noget, som efter Paragrafen ikke maa indeholdes deri, eller et Mærke selv har tabt sin Gyldighed, er det en Urimelighed, at et saadant ikke kan gaa ud af Protokollen uden gjennem Proces. — Endringsforslagene under Nr. 8, 9, 10 har jeg nævnt, og Endringsforslaget under Nr. 11 følger ligesom af Forslaget under Nr. 10. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 12 skal jeg henholde mig til, hvad derom blev sagt ved forrige Behandling. Jeg kan ikke anse det for heldigt, at der i dette Lovforslag indføres en Regel, som hidtil ikke er kjendt — i alt Fald ikke saaledes, som den her er foreslaaet — i vor Lovgivning, og jeg ser ikke, at den Bestemmelse, at der kan paalægges under Form af Multt Erstatning til den Paagjældende, giver større Sikkerhed for, at han faar den Erstatning, der virkelig kan tilkomme ham, end om han faar den tilbømt under et Erstatningsføgsmaal. — Det sidste af mig stillede Endringsforslag under Nr. 13 er i Grunden kun en Forslag; thi det forekommer mig, at § 19 vilde have en heldigere Plads i Systemet, om den blev flyttet hen efter § 17. — Hermed skal jeg tillade mig at anbefale mine Endringsforslag.

Ordføreren (Beth): Der er af Ordføreren stillet et lille Endringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Ærede Medlemmer ville se, at det kun er rent redaktionelt. Den Henviisning, der er Tale om i Lovforslagets § 7, hvor der staar „andet“, maa nu rettes til „trede Stykke“, idet det i Virkeligheden er dette Stykke. Henviisningen gjælder, og Grunden til, at Retielsen maa finde Sted, er den, at der mellem det daværende første og andet Stykke er indsludt et nyt Stykke saaledes, at det daværende andet Stykke nu bliver tredje. Det er, som sagt, aldeles redaktionelt. Med Hensyn til de Endringsforslag, som ere stillede af den ærede Indenrigsminister, da vil jeg begynde med at bemærke, at den hele Sag har viist sig at frembyde, naar man kommer nærmere ind paa den, ikke saa Banfælgigheder. Den har nu her i Folkethinget været 3 Gange i Udvalg, og flere Medlemmer have siddet i alle tre Udvalg — til disse Medlemmer hører ogsaa jeg —, og det har efterhaanden viist sig, at jo nærmere man kommer ind paa denne Materie, desto mere maa man have sin Opmærksomhed henvendt paa, at den virkelig frembyder en Del Banfælgigheder, som man i Begyndelsen ikke har havt tilstrækkelig Die for. De Endringsforslag, som den hævende